Ч. 14. Пятниця 18 (31) січня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч, 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — З буджетової комісиї. — Інтервенция Голяндиї в справі бурскій.)

З Відня доносять: Neue fr. Presse пише, що др. Кербер конферував вчера дальше з визначними послами ческими і німецкими в справі моравских університетів. Загально кажуть, що ситуация поліпшила ся о стілько, що нема вже між послами обох народностий принципіяльних перепон. В справі тішиньскої ґімназиї нараджував ся вчера посол Штірґ з польскими членами комісиї буджетової. — N. Wien. Tagblatt пише в нинішнім числі, що вислїди переговорів дра Кербера і Гартля з послами німецкими і ческими довели до усуненя перепон в справі моравских університетів. Правительство зложить в буджетовій комісиї заяву, котра зазначить, що справа утраквістичних університетів на Мораві може бути лише увінчанєм помиреня обох народностий. Послідний голос мають Чехи, але загально гадають, що найтяжші перепони вже усунені. Один з визначних послів мав в тій справі сказати: „Обі сторони не будуть вповні вдоволені, одна і друга мусять щось поступити зі свого становища“. Тепер ціла увага правительства звернена на розділ буджету міністерства просьвіти „о середних школах“, і в тім напрямі ведуть ся переговори.

В буджетовій комісиї радять тепер над буджетом міністерства просьвіти, котрого референтом єсть пос. Старжиньский. По промові референта і послів Штірґа, Мальфаттіого і Вуковича, промавляли з Русинів пп. Барвіньский і Романчук. П. Барвіньский домагав ся більшої уваги для археольоґічних памятників у всхідній Галичині і збільшеня числа членів консерваторских відділів для всхідної Галичини, а при іменованю тих членів більшого, як доси, увзглядненя Русинів. Бесідник домагав ся дальше субвенциї для співацкого товариства Боян у Львові і більшого числа стипендий для руских артистів і літератів. Пос. Романьчук жалував ся, що одні Русини з усіх народів Австриї, не репрезентовані в міністерстві просьвіти урядником Русином, хоч інтереси їх науки і язика вимагають окремої репрезентациї. Дальше жалував ся на упослїдженє Русинів в шкільництві і домагав ся, щоби після ческого взірця утворено в Галичині руску секцию ради шкільної краєвої. З п. Романьчуком полемізували пп. Романович і Старжиньский. -- П. Міністер Гартель відповідаючи на бажаня поодиноких послів заявив, що віденьска академія наук є ліпше дотована як инші, бо се одна з найстарших академій і ділає для цілої держави. З почину віденьскої академії засновано картель великих німецких академій, котрий відтак розширено на Association internationale, обіймаючу великі товариства наукові Анґлії, Франциї, Німеччини, Італії, Росиї і т.д. Що-до законодатної охорони штуки і памятників історичних — то розвязанє сего питаня дуже тяжке. Однак заряд просьвіти зробить все, щоби в дорозї розпоряджень усунути істнуючі доси невластивости. — Дальше п. міністер вказав на трудности при іменованю шкільних інспекторів. Переходячи до бажаня п. Барвіньского що-до іменованя для Галичини більшого числа руских консерваторів — міністер заявив, що радо сповнить се бажане, коли тілько знайдуть ся відповідні і охочі до праці люди. О „удержавненю“ шкільних зошитів заряд просьвіти зовсім не думає, але при найбільший навіть симпатиї для малих промисловців мусить також увзглядити права публики, а специяльно хоронити шкільну молодіж від визиску. Заряд просьвіти мусить також старати ся о відповідний уклад тих зошитів з педаґоґічних взглядів.

Анґлійскі ґазети довідують ся, що письмо голяндского правительства в справі трансвальскій написане єсть дуже приязно і поважно. Висказує ся там щирий жаль голяндского народу з причини так довготреваючої війни полуднево-африканьскої і бажане, щоби як найскорше був заключений мир. В письмі каже ся дальше, що голяндске правительство готове поробити заходи, які могли би улекшити полагодженє справи. Вкінци жертвує то правительство свої добрі услуги до розпорядимости анґлійского правительства, коли би лучила ся нагода, при котрій Голяндия могла би виступити з приятельским посередництвом. — Як загально думає ціла анґлійска праса, анґлійске правительство відповість на то письмо відмовно.

---

14) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого виданя.)

(Дальше.)

Бент-Анат побачила Пентаура тепер перший раз при повнім сьвітлі сонця, великі єї очи спочили з подивом на нім, і она відтак спитала:

— Чи то ти той єрей, що мені вчера по моїм першім побуті в сій хаті так охотно вернув назад мою чистоту?

— Той сам, — відповів Пентаур.

— Я пізнала тебе по голосі, і вдячна тобі, бо ти був тим, що додав мені відваги мимо заказу мого придворного духовника, послухати голосу серця, і піти сюди. Аби же-сь мене боронив, коли другі будуть мене ганити!

— Я прийшов сюди, щоби відмовити тобі чистоти.

— То ти став вже иншої думки? — спитала Бент-Анат гордо, а уста задрожали їй погірдливо.

— Я слухаю висшого приказу, котрий наказує сьвято держати ся старих постанов. Коли вже донька Рамзеса не стаєсь нечистою, дотикаючись парашита, — кажуть люди — то хиба хто тогди? Бо чияж одіж чистійша, як не твоя?

— Таже бо то честний чоловік, мимо того, що він так низького стану, — перебила єму Бент-Анат, — і мимо того, що він так само зарабляє на свій кусник хліба способом, котрий приносить єму ганьбу, як ми способом, котрий нам честь приносить! Девять великих богів нехай простять мені, але той чоловік в он тій хаті дуже доброго серця, побожний і відважний, і мені сподобав ся, — а тебеж що спонукало нині зачислити єго до прокажених, хоч ти вчера був тої гадки, що можеш мене одним словом очистити і охоронити від зараженя через то, що я єго доторкнула ся?

— Наказ сьвітлого мужа, щоби не відступати ані на волос від старих постанов, бо через то міг би розірвати ся і так вже надищербований ланцух і з бренькотом впасти па землю.

— Отже то не за мій вчинок робиш з мене нечисту, лиш із за товпи та старих постанов? Не кажеш на то нічого? Дайже мені тепер відповідь, коли ти той сам, за котрого я тебе маю, скажи отверто і по правді, бо то розходить ся о спокій моєї душі!

Пентаур зітхнув важко, а відтак понеслись з єго груди, мученої сумнівами, зразу тихі, відтак щораз голоснійші, глубоко відчуті слова: Змушуєш мене то висказати, о чім я ліпше не повинен би й думати; але волю провинити ся против послуху, як против правди, чистої доньки сонця, котрої лице у тебе Бент-Анато! Хтож я, щоби я рішав о тім, чи парашіт нечистий вже з роду, чи ні? Але мені здавав ся той чоловік, так само як і тобі, таким, в котрім відзивають ся такі самі сьвяті і чисті чувства, як у мене і у тебе, та мабуть і у кождого, що родив ся з матери, они так само єго зворушають і одушевляють, і мені здає ся, що вражіня тої хвилї не осквернили ні мою, ні твою душу, лиш єї очистили. Коли я помиляю ся, то нехай мені простить многоіменний бог, котрого дух жиє і ділає, і так само в парашіті, як і в тобі та в мені, а в котрого я вірю, і до котрого буду засилати ще голоснійше та з більшою радостию мої безталанні пісні, коли мене научить, що все, що жиє і дихає, все, що плаче і веселить ся, єсть лиш подобою єго чистого духа, і зродило ся до однакової радости і однакового горя.

Пентаур зняв був очи до неба; тепер стрітив ся з гордими і яснїючими від радости очами княгині, котра щиро подала єму руку. Він покірно поцілував єї сукню, а она сказала: Не так! Положи благословлячи свою руку на мою! Ти мужчина і правдивий єрей. Нехай тепер вже й роблять з мене нечисту, бо і мій батько хоче того, щоби як-раз ми задля народу держали ся сьвято давних постанов, як довго они ще обовязують. Помолїм ся разом до богів, щоби они ізбавили тих бідних від того старого проклону. Яким же красним міг би сьвіт бути, колиб чоловік дав людем бути тим, до чого їх боги небесні призначили! Але онтам жде ще все на спеці Паакер і бідна Неферт. Ходи зі мною.

Новинки.

Львів дня 30-го січня 1902.

— **З перемискої аепархії.** Ново поставлені пресвитери одержали слідуючі посади; Конст. Поляньский сотрудництво в Ляшках, Мих. Тесля сотрудництво в Верхраті, Он. Саламон сотрудництво в Вороблику корол., Ник. Милянич завідательство в Баличах, Йос. Лисяк сотрудництво в Гійчу. Ром. Стеців сотрудництво в Чайковичах, Сев. Ільницкий сотрудництво в Добровлянах, Якинт Кишакевич сповідництво при катедральнім храмі в Перемишли. — В пропозицию принято оо.: на Баличі Теод. Крупиньский, Алекс. Коцюба, Андр. Бенцін, Лев Набак; — на Крупець Ів. Федів, Володим. Горницкий, Лев Саламон; — на Папову Арт. Мелник, Володим. Гукевич, Макс Дуркот. — Презенти одержали оо.: Ром. Копистяньский на Пулави, Юл. Гумецкий на Любелю, Володим. Коритовский на Глумчу, Мих. Скроцкий на Устріки горішні. — До канонічної інституциї завізвані пп.: Стан. Алексевич на Батятичі, Ем. Минкович на Мхаву, Ів. Заяць на Хміль, Вас. Охнич на Туриньско. — Канонічну інституцию на Ліщовате одержав о. Кир. Пирожок. — Ординариятским відпоручником до окружної ради шкільної в Рямпеві іменований о. Ів. Войтович, схолярх капітули в Перемишли, до окружної ради шкільної в Горлицях о. Клим. Копистяньский завідатель деканату біцкого і ординариятским комісарем в справах сервітутових. — Крилошаньскі відзнаки одержав о. Володим. Подолиньский, парох в Деревні. — Увільнене від іспиту конкурсового одержав о. Григ. Мороз. — Намістництво продовжило дотацию з фонду релігійного на дальший один рік для сотрудників в Чирній і Ричигові.

— **Мости на краєвих дорогах.** Виділ краєвий наміряе тепер розпочати систематичну акцию перебудованя деревляних мостів на краєвих і повітових дорогах на тревалі (муровані). В тій цїли виділ краєвий рішив предложити соймови внесене — утворити сталий позичковий фонд мостовий, призначений на неопроцентовані, сплачувані до десяти лїт позички для повітів. На сей фонд виділ краєвий проектує дотацию з фонду краєвого через 40 лїт по 20.000 корон річно, почавши від 1903 року і державну субвенцию в тій самій висотї також 40 лїт. Кошти будови 28.000 середних тревалих мостів, в порівнаню з будовою таких мостів з дерева, суть о 25,000.000 корон більші. Сю надвишку мають повіти дістати в формі позичок.

— **Концерт Миколи Лисенка в Київі.** Як доносять з Київа, відбув ся там дня 13 (25) с. м. в сали купецкого товариства концерт нашого славного музика-композитора Лисенка при великій участи публики. Проґрама концерту була сама українська, з самих творів Лисенка. Розуміє ся сам композитор дириґував хором зложеним з понад 70 людий і орхестрою. Перший раз на сїм концертї відспівано (звістну в Галичинї з продукций „Бояна") кантату „Радуй ся ниво несполитая". Впрочім були хори мужеский і мішаний, соля сопранові, гра на фортепянї. Публика була так одушевлена, що по вичерпаню проґрами не хотїла розходити ся, отже відспівано ще надпроґрамово кілька пісень.

— **Заведенє служби листоноса сїльского при ц. к. урядї почтовім в Жабю.** Ц. к. Дирекция почт оповіщує: З днем 1-го лютого 1902 р. впроваджує ся при ц. к. урядї почтовім в Жабю денно одноразову службу листоноса сїльского для місцевости Ільца дільна.

— **Самоубийство ґенерала.** В Перемишли відобрав собі в понедїлок житє вистрілом з револьвера дивізіонер краєвої оборони перемиского корпуса ген. Едвард Пізер. В понедїлок рано около 5 години стрілив він до себе з револьвера в правий висок голови, а куля пробивши на скрізь голову вилетїла з цїлою силою крізь вікно, лишаючи в шибі круглу дїрку широку на кілька центиметрів і застрягла в мурі шкільного будинку, що стоїть о кількадесять кроків від помешканя самоубийника. Сильний гук і бренкіт шиби пробудили сплячу родину і звернули увагу людай на улици. Самоубийник в кілька хвиль по тім помер. Пізер був чоловіком маючим, а причиною самоубийства був лиш розстрій нервовий, від котрого Пізер лїчив ся і лише що в пятницю вернув був з курациї в заграничнім заведеню; він, видко, з обави, щоби не збожеволїв, відобрав собі житє.

— **Цїкаво, як він то вирахував?** Якийсь анґлїйский „учений" (він мабуть чи не в Америцї учив ся) взяв ся рахувати кілько капель і якої крови пливе в жилах теперішного анґлїйского короля Едварда VII і ось до чого дорахував ся. На 4056 капель крови, яка пливе в жилах Едварда VII., есть лиш одна однїсенька капля чистої анґлїйской крови, котра дістала ся єму в спадщинї по Марґаритї Тудор, жінцї Якова IV. короля шкотского. Відтак має він дві каплї францускої крови, що походить від нещасливої Мариї Стюарт; пять капель шкотскої крови від Якова IV. і ґрафа Дернлї, що оженив ся з королевою Марією; вісїм капель даньскої крови, а 4040 капель нїмецкої крови. — А цїкаво би було також вирахувати, кілько то капель бурскої крови вилило ся на корону Едварда VII., котрою він тепер має ся коронувати?!

— **Арештованє зводників.** В Новім Санчи арештовано Григория Карпяка і его коханку Марию Венґель, котрі в білий день вхопили 15-лїтну дївчину Катерину Кр., що ішла до школи, звязали єї і завезли до коршми в Дуброві, де сказали коршмареви, що Катерина то їх донька і хоче втечи з дому. Користаючи з неприсутности злочинців, розповіла дївчина служници коршмаря, як есть поправдї, а та помогла їй втечи тихцем до Санча. Тут зараз повідомлено жандармерию, котра вже арештувала виновників.

— **В справі виборів до ради міста Львова** львівскі Русини завязали виборчий комтіет, в якого склад увійшли: яко голова радник Тит Ревакович, містоголова др. Євген Озаркевич, касиер др. Кость Левицкий, секретар Л. Цегельский, а яко члени: Теодор Гнатик, Іван Добряньский, о. Теодозий Лежогубский, Теофіль Михайлович, Михайло Стоцкий і проф. Володимир Шухевич.

— **Заходом артистично-викладової секциї Народного Дому в Коломиї** відограють 9 лютого 1902 в суботу в сали Народного Дому артисти театральне представлене. Розпічне „Москаль чарівник" україньский водевіль Ів. Котляревского, слїдує а) „Ти менї кажеш" Ади Неґрі, декламация б) „Сурдут на вандрівцї", монольоґ Юноші, закінчить „Тато на заручинах", міщаньска пригода в 1 актї Гр. Цеглиньского. Початок о 7 годинї вечером. Вистава слїдує в нових декорациях кисти нашого спосібного маляра п. Яр. Пстрака. Крісла 1-о рядні 1 К., 2-о рядні 80 с., 3-о рядні 50 с., вступ на салю 20 с.

Она пішла наперед а єрей пшов за нею; але вже по кількох кроках она обернула ся і спитала:

— Як тобі на імя?

— Я називаю ся Пентаур.

— То ти поет Сетівого дому?

— Так всї мене називають.

Бент-Анат пристанула ще раз і добре єму придивила ся, як тому приятелеви по крови, котрого перший раз видимо перед собою, і сказала:

— Боги надїлили тебе великими дарами, бо твоє око сягає дальше і глубше, як око других людий, і ти умієш сказати словами то, що ми лиш відчуваємо. Буду тебе охотно слухати!

Пентаур почервонів ся як хлопець і сказав, підчас коли Паакер і Неферт приходили що раз близше до него і єго товаришки: Доси було житє для мене як би який сумерк, але від сеї хвилї показалось оно менї инакшим. Я побачив єго глубоку тїнь і — додав тихцем — як оно може ясно сьвітити.

Глава сема.

В годину пізнїйше стояла Бент-Анат зі своєю дружиною перед брамою Сетівого дому.

Як та пилка, котрою кине рука мужчини, побіг один з передних бігунів широкими скоками попереду походу і дав знати старшому єреєви, що іде княгиня.

Она стояла сама одна на своїм возї, що їхав попереду єї супровідників; Пентаур примістив ся був на возї королївского проводиря.

В брамі повитав надходячих старшина гороскопів.

Велика брама пільонів була на розтяж отворена і давала можність заглянути у притвір сьвятинї, котрий був вимощений гладкими камінними плитами і обведений з лївого і правого боку та позаду рядами стовпів.

Стїни і архітрави [1]), стовпи і жолобковані карнїші, що в горі замикали притвір, були помальовані і украшені ріжнобарвними образами. Посеред подвіря стояв великий жертвенник, на котрім горіли поукладані на кедрових полїнах пахучі кулї куфі [2]) і наповняли широкий простір запаморочуючим запахом.

Півколесом довкола него стояло більше як сто біло одїтих єреїв, обернених лицем до надходячої княгинї і співали так жалібно, що той сьпів аж рвав за серце.

Богато жителїв некрополї уставилось було по обох боках рядів сфінксів, помежи котрими княгиня їхала до сьвятинї.

Люди не питали, що значать ті жалібні піснї, які сьпівано при сїй нагодї, бо тут сумне голошенє і щось непонятного, належали до звичайних річий.

Слава дитинї Рамзеса! — Поклін донцї сонця Бент-Анатї! — розходилось з тисячів грудий, а всї люди, що були збігли ся, схилили ся аж до самої землї, коли над'їхала королївска дївиця.

Перед пільонами злїзла княгиня з воза і пішла за першим з гороскопів, котрий повитав єї поважно і мовчаливо, аж до брами сьвятинї.

Коли вже мала входити до притвора, залунав сьпів єреїв нараз і безпосередно з такою силою, мов би грім загримів. Баси гудїли мов би в гнїві, а чисті сопранові голоси учеників сьвятинї заводили в пристрастнім жалю.

Бент-Анат налякала ся і пристанула. Відтак пустилась дальше.

Але по за порогом брами заступив їй дорогу Амені в повнім єрейскім строю, витягнув до неї єрейску палицю закривлену на горішнім кінци, як би нею не хотїв єї пустити і відозвав ся до неї голосно і ревниво:

Благословением для сеї сьвятинї есть, коли до неї приходить чиста донька Рамзеса; але сей дім боґів замикає свої брами перед нечистими, чи они були би невільниками чи князями. В імени небесних, від котрих походиш, питаю ся тебе, Бент-Анато, чи ти чиста, чи може осквернила ся і твоя княжа рука стала нечистою від дїткненя нечистих?

Єрей станув проти княгинї близенько коло неї.

Ясна червоність вкрила лице дївицї, в ушах їй зашуміло, мов би десь близько було розбурхане море, а грудь єї то підносила ся то спадала від пристрастного зворушеня. Королївска кров закипіла страшно в єї жилах, зміркувала, що в тім умисно устроєнім видовищи визначено їй негідну ролю; забула на то, що сама хотїла признати ся до оскверненя і вже отворила була уста до різкої відповіди на ту обурюючу буту єрея, коли Амені отворив очи і подивив ся на ню цїлою силою поваги в них.

Бент-Анат мовчала, але видержала той погляд і відповіла на него гордим і докірним поглядом.

Аменїви жили на чолї набігли кровю і аж посинїли, але він придушив гнїв в собі, що звів ся в єго внутрі мов чорний вал хмар

---

[1]) Архітрав — бальок, що сполучає в горі всї стовпи під ним. При сьвятинях творили архітрави нїби рамцї для стовпів, а під архітравами був ґзимс. Коли той ґзимс вижолоблений, то він в штуцї будівництва зве ся жолобкованим карнїшом. Жолїбець в ґзимсї може мати в прорізї вид каблука, доходячого більше або менше до півколеса.

[2]) „Кифі" звало ся славне кадило у стародавних Єгиптиян і з него роблено великі кулї. В папірусї Еберса і в инших знаходять ся приписи як робити таке кадило. Найлїпше кифі роблено після Діоскорідеса з мішанини, до котрої входили: розинки, вино, ягоди ялівця, коріне пахучого татарского зїля, асфальт, мастикс, мірга і мід.

— **Сила совісти.** Анґлійска ґазета „Globe“ розповідає таку історию: Одному анґлійскому сьвященикови пропала недавно тому парасоля. Він мав важну причину здогадувати ся, що той важний прилад забрав єму „не хотячи“ хтось із єго не конче честних прихожан. Але він хотів конче прийти знову до своєї парасолї і взяв ся на спосіб: В недїлю мав він дуже красну і промовляючу до серця проповідь, в котрій згадав також і про то, як то деякі люди міняють або таки забирають чужі парасолї і додав: Коли би хтось з вас взяв не хотячи яку парасолю, хоч би й мою, то нехай коли встидає ся віддати єї публично, кине єї тихцем в ночи через мур до мого города, а все буде добре. На другий день по тій проповіди знайшов сьвященик в своїм городї 46 парасоль!

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Сим доносить ся, що на зелїзници льокальній Хабівка-Закопане привернено загальний рух дня 22 с. м.

Стацию С. Сабба на зелїзници довозовій Трієст Ст. Андре - С. Сабба, уряджену доси тілько для товарів в цїловозових наборах і для виладовуваня худоби, отворено дня 1 січня 1902 також і для дрібних посилок. — Предмети експльодуючі суть виключені.

З днем 1 лютого с. р. зміняє ся розклад їзди поїзду ч. 3254 на зелїзници льокальній Львів - Клепарів - Янів. — Поїзд ч. 3254 буде відходити зі Львова о год. 12 мін. 12 по полудни, а приходити до Львова о год. 1 мін. 25 по полудни. Розклад їзди поїздів ч. 3251, 3252 і 3253 позістає незмінений. Відїзд поїзду зі стаций і перестанків посередних єсть поданий в дотичнім оповіщеню.

Сим доносить ся, що задля заметїли снїгової застановлено весь рух на зелїзници льокальній Новий Лупків-Тїсна правдоподібно на 5 днів.

Курс львівский.

Дня 29-ого січня 1902.	пла-тять К. с.	жа-дають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	525·—	540·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350·—	380·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	550·—	560·—
Акциї гарбарнї Ряшів	—·—	100·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	91·20	91·90
Банку гіпот. 5% преміов.	109·50	—·—
Банку гіпот. $4\frac{1}{2}$%	97·60	98·30
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краєв.	99·70	100·40
4% листи застав. Банку краєв. .	92·75	93·45
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	93·30	94·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ літ.	93·50	94·20
„ „ 4% льос. в 56 літ.	92·70	93·40
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·90	98·60
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	101·—	101·70
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$ %	99·—	99·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	92·—	92·70
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	93·80	94·50
„ „ м. Львова 4% по 200К.	87·90	88·60
IV. Льоси.		
Міста Кракова . . . . , . .	74·—	80·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	52·75	53 75
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	27·50	29·—
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	27·—	29·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	95·—	100·—
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	18·—	18·90
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·17	11·35
Рубель паперовий	2·50	2·54
100 марок німецких	117·10	117·60
Доляр америк.	4·80	5·—

ТЕЛЕҐРАМИ.

Будапешт 30 січня. В угорскім соймі предложив міністер судівництва проєкт закона дотикаючий реформи процедури цивільної.

Льондон 30 січня. Палата послів скінчила адресову дебату і ухвалила адресу до короля.

Берлин 30 січня. Социялїстичний Vorwarts оголотив сенсацийну статю про новий закон фльотовий для німецкої маринарки. В буджетовій комісиї заявив секретар міністерияльний Тірпіц, що та вість правдива, і жалів над викраденєм тайних актів з міністерства.

Баґдад 30 січня. Лучили ся тут 2 нові случаї джуми. З осіб, котрі перше занедужали на джуму, 3 померло.

Надіслане.

і відозвав ся знову, але все-таки не таким умірним голосом як звичайно:

— По другий раз питають тебе боги через мене, їх заступника: Чи увійшла ти до сего сьвятого місця, щоби небесні здоймили з тебе ту нечистоту, котра осквернила твоє тіло і твою душу?

Бент-Анат відповіла на то коротко і самосьвідомо: Мій батько дасть тобі на то відповідь!

— Не менї — сказав на то Амені — лиш богам, в котрих імени приказую тобі тепер вийти із сеї чистої сьвятинї, котру оскверняє твоя присутність.

Бент-Анат задрожала і сказала глухим голосом: Піду собі!

Відтак пустилась до брами пільону. Аж ось стрітилась око в око з поетою.

Як той, що доступив ласки і перед котрого очами сталось велике чудо, стояв він дуже занепокоєний, а все-таки вельми урадований, стривожений, а все-таки піднесений на дусї напроти королївскої дївиці. Єї поведенє здавалось єму таке сьміле, як би ставилось таки против самого неба, а все-таки відповідним для єї правдивого, великого духа. Амені, котрий був для него взірцем і котрого він поважав і подивляв, став для него нічим побіч неї; а коли она пустила ся виходити із сьвятинї, не мав сили в руцї, щоби єї здержати, а коли Бент-Анати очи стрітились з єго очами, він зловив ся рукою за своє переповнене серце.

Старшому єреєви не трудно було з черти тих обоїх не зіпсованих людий вичитати мовби з книжки; він зміркував, що якась скора звязь сполучила їх душі, а то, що они глянули одно на друге, перепудило єго, бо подивив ся на найупертїйшу мов би на яку тріумфуючу, котра жадає похвали, а Пентаура очи нїби були прихильні тому жаданю.

Через хвильку не знав Амені, що зробити, відтак відозвав ся: Бент-Анато!

Княгиня обернула ся і глянула на єрея поважно мовби хотїла єго щось спитати ся.

Амені підійшов на крок до неї і станув межи нею а поетом.

— Ти визиваєш — сказав він поважно — богів до борби. То за сьміло; але менї щось так здає ся, як би ти длятого набрала такої відваги, що числиш на союзника, котрий ледви чи дальший богам як я сам. Отже послухай, що тобі скажу: Тобі, тій заблудшій дитинї, можна богато простити; але слуга богів, — при сих словах глянув він грізним оком на Пентуара — єрей, що в борбі самоволї против закона, стаєсь невірним, котрий забуває на свій обовязок і свою присягу, той не довго буде стояти тобі до помочи, бо він — хоч би єго й кождий бог поблагословив і найщедрійше своїми дарами — буде проклятий! — Ми такого викидаємо з посеред себе, проклинаємо єго, ми єго...

Бент-Анат споглядала при сих словах то на дрожачого від зворушеня Амені'го, то на стоячого напротив неї Пентаура. Лице єї то червоніло ся то блїдло, зміняло ся як сьвітло і тїнь на земли від пальми, котрою в полудне колише вихор.

Поет поступив ся кроком до неї.

Она зміркувала, що він хоче говорити, що буде боронити того, що стало ся і сам себе згубити.

Тогди стало їй дуже жаль єго, якийсь невисказаний страх взяв єї душу і заким ще Пентаур міг відозвати ся, она припала перед Амені'м на колїна і сказала тихим голосом:

— Я согрішила і осквернила ся; ти сказав так, як то казав Пентаур перед хатаю парашіта. Верни менї назад мою чистоту, Амені, бо я нечиста!

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).